

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/145/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217211232
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2217211232.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: P. E., nar. X.X.XXXX, bytom u matky, dieťa rodičov - matky: Mgr. D. E., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX a otca: Ing. J. E., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXXX/X, B. S., právne zastúpený JUDr. Juliannou Weiszovou, advokátkou, so sídlom Jantárová 16, Dunajská Streda, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 1. júna 2017, č.k. 10P/42/2017-7, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti zverenia maloletého do osobnej starostlivosti matky a v časti úpravy styku otca s maloletým **p o t v r d z u j e .**

Napadnuté uznesenie v časti zastupovania maloletého a správy jeho majetku **m e n í t a k**, že obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok a v časti výživného **m e n í t a k**, že otec je povinný platiť na maloletého výživné vo výške 80,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 10P/40/2017.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok, otcovi maloletého uložil povinnosť platiť výživné v nevyhnutnej miere vo výške 30% zo sumy životného minima mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého, predbežne upravil styk otca s maloletým v rozsahu každej stredy v čase od 17.00 hod. do 18.30 hod. a každej soboty v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod., to všetko až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp.zn. 10P/40/2017. Súčasne súd ustanovil maloletému za opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately, Ádorská ulica č. 41, 929 01 Dunajská Streda.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1, Civilného sporového poriadku, ustanovením § 2 ods. 1, § 366, § 367 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Civilného mimosporového poriadku, vecne dôvodil, že matka podala na súde dňa 31.5.2017 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti, úpravy styku otca s maloletým a určenia výživného na dieťa v sume 200,- eur. Z návrhu vyplýva, že rodičia dieťaťa sú manželmi a toho času prebieha na Okresnom súde Dunajská Streda konanie o rozvod manželstva pod sp. zn. 10P/40/2017. Po narodení maloletého sa vzťahy medzi rodičmi dieťaťa veľmi zhoršili, ich spolužitie vyústilo do každodenných hádok a slovných útokov a dňa 28.05.2017 otec maloletého matke dieťaťa fyzicky ublížil, táto vyhľadala pohotovosť a následne sa rozhodla spoločnú domácnosť na noc opustiť. Keď sa otec maloletého dozvedel, že ho udala na políciu, v pondelok ju výslovne požiadal, aby opustila spoločnú domácnosť. Z uvedeného dôvodu sa matka maloletého spolu

s maloletým odsťahovala k svojej matke. Matka maloletého tvrdí, že otec si pre maloletého príde kedykoľvek ho to napadne, pričom sa jej neustále vyhráža, že ak mu neurobí po vôli, tak na ňu zavolá políciu. Podľa názoru matky otec vôbec neprihliada na režim maloletého, nedodržiava ich ústnu dohodu, kedy by mal dieťa priniesť naspäť, aby ho matka mohla nakojiť, niekedy ho prinesie neskôr s tým, že dieťa papalo kašu, pričom podľa nej tak robí naschvál, aby ona už nemohla dieťa kojiť, keďže podľa otca je už dieťa na to veľké. V minulosti sa stalo, že po hádke matka odišla na noc do svojho jednoizbového bytu, avšak otec išiel okolo polnoci za nimi a vyhráždil sa jej, že ak ho nevpustí, zobudí susedov. Keď ho vpustila do bytu, zobral maloletého z postielky, zobudil ho, a otec s ním vyslovene ušiel, hoci dieťa veľmi plakalo a to ešte vtedy, keď sa matka vrátila do spoločného bytu a len veľmi ťažko sa dal utíšiť. Matka ďalej v návrhu uviedla, že nikdy nemohla dieťa zobrať k lekárovi sama, vždy tam musel byť aj otec, tiež keď bol maloletý chorý a celé tri dni nič nejedol resp. vracal, otec jej nedovolil ísť s ním k lekárovi, pričom neustále jej opakoval, či mu chce ublížiť tým, že dostane infúziu. Matka v návrhu uviedla, že nie je proti tomu, aby sa otec s maloletým stýkal, avšak po mnohých ich hádkach a sťahovaní by sa malo ustáliť jeho prostredie, aby mu matka vedela zabezpečiť pravidelný režim. S poukazom na uvedené skutočnosti, ak aj na to, že otec maloletého neprihliada na potreby resp. režim dieťaťa, matka navrhla, aby súd neodkladným opatrením predbežne zveril maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti, otcovi umožnil stýkať sa s maloletým každú stredu v čase od 17.00 hod. do 18.30 hod. a každú sobotu v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a uložil mu povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 200,00 eur. Na preukázanie svojich tvrdení k návrhu pripojila potvrdenie Obvodného oddelenia PZ Dunajská Streda o podaní priestupkového oznámenia zo dňa 28.05.2017 a záznam o poskytnutí lekárskej prvej pomoci zo dňa 28.5.2017.

3. Súd prvej inštancie po preskúmaní návrhu a oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný, nakoľko je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania. Berúc na zreteľ dôvody uvádzané matkou a útlý vek dieťaťa, okresný súd mal za to, že v danom prípade sú naplnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd dočasne zverí maloletého do starostlivosti matky, zároveň považoval za potrebné zabezpečiť spoluúčasť otca na výchove maloletého formou osobného styku otca s maloletým za účelom udržiavania rodičovského vzťahu a upevňovania citových väzieb medzi nimi, preto upravil ich stretávanie v rozsahu ako matka žiadala. S prihliadnutím k okolnostiam prípadu mal súd tiež za to, že je potrebné v zmysle § 366 CMP otcovi maloletého uložiť platenie výživného v nevyhnutnej miere, ktorým môže byť 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa v zmysle § 62 Zákona o rodine, nakoľko súd nemá v tomto štádiu konania vedomosť o majetkových, finančných a osobných pomeroch otca maloletého, ktoré by boli podkladom pre rozhodnutie o vyššej sume výživného. Vzhľadom k skutočnosti, že na tunajšom súde pod sp. zn. 10P/40/2017 prebieha konanie o rozvod manželstva rodičov maloletého, s ktorým je zo zákona spojené konanie o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, súd v zmysle ust. § 330 ods. 1 CSP určil, že nariadené neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia tohto konania vedeného pod sp. zn. 10P/40/2017.

4. Napokon súd ustanovil maloletému opatrovníka v tomto konaní podľa § 31 Zákona o rodine vzhľadom k možnej kolízii záujmov rodičov.

5. Proti tomuto uzneseniu v časti týkajúcej sa nariadenia neodkladného opatrenia podal včas odvolanie otec, s odôvodnením, že súd z vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a na základe nepravdivých tvrdení matky vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nie je pravdivé tvrdenie matky o tom, že otec dieťaťa ju fyzicky napadol, rovnako nie sú pravdivé okolnosti jej vystahovania zo spoločnej domácnosti, keď v skutočnosti sa postupne už vyše dvoch mesiacov zo spoločného bydliska sťahovala k svojej matke, počas celého trvania manželstva mu sústavne opakovala, že ho neľúbi, a že sa za neho vydala len pre peniaze. V poslednom období mala častejšie vážne výkyvy nálad, bola panovačná, manipulatívna, vyhráždala sa a provokovala hádky, takže otec maloletého nevidel iné východisko, len jej neobvyklé prejavy nahrávať. Napriek tomu, že o nahrávkach vedela, ešte viac k hádkam provokovala, pričom niektoré jej prejavy boli nielen nevhodné, ale aj nebezpečné pre maloleté dieťa. Po nariadení neodkladného opatrenia došlo medzi rodičmi k akejsi dohode, keď matka bola ochotná dať otcovi dieťa denne na 2 hodiny, až kým nezistila, že podal návrh aj on (z dôvodu neudržateľnosti situácie podal návrh na rozvod vedený pod č.k. 7P/48/2017, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vedený pod č.k. 10P/44/2017). Uviedol, že o maloletého sa vždy staral, krmil ho, kúpil, uspával, kým matka sledovala seriály. K maloletému má silný citový vzťah, maloletý je s otcom

rád aj s jeho rodičmi. Matka sa vždy snažila otca manipulovať, jeho názor ju nezaujímal, dieťa však potrebuje oboch rodičov a preto je v jeho záujme striedavá osobná starostlivosť. Otec poukázal na citovú a psychickú labilitu matky maloletého, ktorú preukazuje CD s audionahrávkou, ktorá potvrdzuje otcove tvrdenia o jej povahe a zároveň vyvracia jej klamstvá o otcovi (matka napriek tomu, že vedela, že sa hovor nahráva, sa pritom neovládala). Ďalej otec v odvolaní poukázal na to, že jeho rodičia mohli maloleté vnúča vidieť len v dopredu dohodnutom čase a to iba raz týždenne, kedy matka pred ich príchodom vždy odišla z domu, po návrate často mávala záchvaty zlosti, odmietala maloletého koiť a obviňovala otca, na jeho príbuzných vulgárne nadávala. V súvislosti s témou rozvodu otec prejavil záujem o striedavú starostlivosť, na čo matka reagovala neprimerane, ako vyplýva z opisu hovoru, matka sa často správa hystericky, má záchvaty plaču striedajúce sa so záchvatmi zlosti, domýšľa si, že ju maloletý neľúbi (pričom dieťa má 7 mesiacov). Často sa matka dovoľáva toho, že je chorá, že nebude žiť dlhšie ako 5 rokov, vydiera otca svojimi chorobami, vizionalizuje svoju smrť, vydiera otca aj finančne a dáva mu podmienky, nechce dovoliť, aby maloletý bol na čerstvom vzduchu, nemá rada, keď sa maloletý ukludní v otcovom náručí, ak dá otec maloletému najesť, obviňuje ho, že to robí preto, aby dieťa nemohla koiť, keď je maloletý s otcom, matka túto situáciu chápe tak, že jej dieťa vzal. Starostlivosť o maloletého matka považuje za „otroctvo“, na druhej strane však maloletého používa ako prostriedok na vydieranie otca. Otcovi sa vyhráža, že ak bude striedavá starostlivosť, zabije sa, synovi sa prihovára, že spácha samovraždu kvôli otcovi. Otec žiadal, aby na základe týchto dôkazov odvolací súd rozhodol v záujme maloletého dieťaťa a nariadené neodkladné opatrenie zmenil tak, že maloletého na čas do rozvodu zverí do striedavej starostlivosti oboch rodičov a otca zaviazá platením výživného vo výške 80 eur mesačne.

6. Matka sa k odvolaniu otca písomne nevyjadřila.

7. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - otec dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 10P/42/2017 je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému formou neodkladného opatrenia, predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý vyhovel návrhu matky v časti zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti, nad rámec návrhu určil, že matka bude oprávnená maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, matke vyhovel tiež v návrhu ohľadom úpravy styku otca s maloletým, a zároveň čiastočne aj v časti určenia výživného na dieťa, avšak len do výšky 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa z navrhovanej sumy 200,- eur.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe vykonaných dôkazov dospel ohľadom rozhodujúcich skutočností k správnym skutkovým zisteniam a vec v zásade i správne právne posúdil, pričom ani prípadné nepresnosti v skutkových zisteniach, na ktoré poukazoval odvolateľ, neboli takého charakteru, že by mohli mať vplyv na rozhodnutie súdu ohľadom zverenia maloletého do starostlivosti matky a úpravy styku otca s dieťaťom.

10. Rodičovské práva a povinnosti patria obidvom rodičom. Ak rodičia žijú v manželstve, predpokladá sa, že ich vykonávajú v zásade na základe vzájomnej dohody a v záujme maloletého dieťaťa. Zákon o rodine úpravu výkonu rodičovských práv a povinností v určitých špecifických situáciách rieši osobitne, čo zákonodarcovi nielen umožňuje čl. 51 ods. 1 ústavy, ale to aj predpokladá. Pritom zákonodarca preferuje predovšetkým dohodu rodičov pri výkone rodičovských práv a povinností (čl. I § 35, § 36, § 25 ods. 1, § 24 ods. 2 zákona o rodine). Až keď nedôjde k dohode rodičov o výkone rodičovských práv, rozhodne o ich výkone súd, vždy však s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Aj odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že výsledky skráteného dokazovania postačujú pre prijatie záveru o potrebe bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania, keďže absencia súdneho rozhodnutia tu poskytuje priestor pre zbytočné konflikty medzi rodičmi, čo v konečnom dôsledku má prakticky vždy nepriaznivý dopad na maloleté dieťa. Pre súd bolo v prejednávanej veci rozhodujúce zistenie, že rodičia dieťaťa nežijú toho času v spoločnej domácnosti, ich vzťahy sú konfliktné a obaja sa domáhajú rozvodu ich manželstva, matka sa spolu s dieťaťom odsťahovala k svojej matke, kde žije s maloletým, ktorého má vo celodennej osobnej starostlivosti, pričom maloletého ešte kojí. Dôležitá je potom tiež okolnosť tvrdená matkou, ktorú nepoprel ani otec maloletého v odvolaní, a síce, že otec si po maloletého chodí kedykoľvek ho napadne a neustále sa jej vyhráža, že ak mu ho nedá, zavolá na ňu políciu, pričom nerešpektuje režim dieťaťa ani ústnu dohodu o čase návratu dieťaťa. Tieto skutočnosti svedčia jednoznačne o tom, že medzi rodičmi niet mimosúdnej dohody o úprave ich práv a povinností k maloletému a v týchto otázkach pretrvávajú konflikty, ktoré narúšajú vzťahy medzi nimi a zároveň maloletého vystavujú nevhodným situáciám, ktoré môžu negatívne vplyvať na jeho zdravý psychický vývin.

13. Odvolací súd preto zhodne so súdom prvej inštancie považoval za potrebné neodkladným opatrením zastabilizovať pomery účastníkov konania až do skončenia prebiehajúceho konania o rozvod ich manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému na čas po rozvode. Keďže napriek podielu otcovej starostlivosti je to predovšetkým matka, ktorá sa o dieťa starala od narodenia, je namieste, aby dieťa bolo zverené do jej osobnej starostlivosti, keďže v jej starostlivosti o dieťa nie sú súdu známe žiadne vážne nedostatky. Otec v odvolaní síce dôvodí psychickou nestabilitou matky a poukazuje na jej výkyvy nálad, zároveň však nespochybňuje kvalitu jej osobnej starostlivosti o dieťa. Napokon o skutočnosti, že aj otec považuje matku za plne spôsobilú o dieťa sa riadne starať, svedčí tiež to, že navrhol zveriť maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, teda aj matky. Vychádzajúc z uvedeného, majú na zreteli predovšetkým záujem maloletého dieťaťa ako prvoradé hľadisko pri rozhodovaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa, odvolací súd sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky, keď návrh odvolateľa na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti považoval v tomto prípade za celkom nevhodný s ohľadom na veľmi útlý vek dieťaťa, ktoré je navyše ešte matkou kojené. Pre tieto isté dôvody považoval zároveň súd za primeraný aj určený rozsah stretávania otca s maloletým, keď styk v rozsahu hodiny a pol každú stredu a dvoch hodín každú sobotu rešpektuje požiadavku na zachovanie pravidelného styku s rodičom, ktorému dieťa nie je zverené do osobnej starostlivosti a zároveň nevytvára prekážky pre denný režim dieťaťa u matky a jeho kojenie. Výhrady otca, uvádzané v odvolaní, ktoré opisujú matkine prejavy vo vzťahu k nemu (neprimerané reakcie, manipulácia, vyhrážky, nezújem o jeho názor na dieťa, hysterické správanie a pod.) smerujú podľa opisu situácií proti otcovi samotnému a súvisia s vyhrocovaním vzťahov medzi manželmi, ktorí sú v rozvodovom konaní, nie sú však dôvodom pre zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti. Odvolacie argumenty otca vyhodnotil preto odvolací súd ako neopodstatnené a preto nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a dať za pravdu odvolateľovi, ktorý neuviedol žiadne také relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu odvolaním napadnutého uznesenia.

14. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti zverenia maloletého do osobnej starostlivosti matky a v časti úpravy styku otca s maloletým ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. V časti, v ktorej súd prvej inštancie prisúdil iba matke právo maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok však odvolací súd považoval rozhodnutie za nesprávne. Takýmto rozhodnutím by bol otec bez akéhokoľvek relevantného dôvodu obmedzený v týchto jeho rodičovských právach (§ 28 a nasl. Zákona o rodine), ktoré inak patria zo zákona obidvom rodičom a išlo by tu o svojvoľné, ničím nepodložené rozhodnutie. Z dokazovania totiž nevyplýva, že by tu bola takáto potreba, keď nikto v konaní netvrdí, že otec je nespôsobilý zastupovať svoje dieťa a spravovať jeho majetok rovnako ako matka. Samotná skutočnosť, že dieťa je zverené do osobnej starostlivosti jedného rodiča, nemá pritom za následok nutnosť zásahu aj do týchto práv druhého rodiča (obmedzeného rozhodnutím iba v osobnej starostlivosti o dieťa, ktorú môže realizovať len v rozsahu úpravy jeho styku s dieťaťom). Keďže odvolací súd nevidel žiadny dôvod na vydanie takéhoto rozhodnutia, zmenil ho podľa § 388 CSP tak, že obom rodičom ponechal právo maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

16. Pokiaľ ide o výživné, tu sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o potrebe určenia výživného v nevyhnutnej miere (§ 366 CMP), a tejto časti napadnutého rozhodnutia ani pokiaľ ide o výšku určeného výživného nemožno v zásade nič vytknúť, keď správne uvažoval súd prvej inštancie o minimálnom výživnom v zmysle § 62 Zákona o rodine, pre absenciu akýchkoľvek informácií v tomto štádiu konania o majetkových, zárobkových a osobných pomeroch otca maloletého, ktoré by boli podkladom pre rozhodnutie o vyššej sume výživného. Potrebu zmeny rozhodnutia v tejto časti naznačil až otec v odvolaní, keď sám navrhol určiť sumu 80,- eur ako výživné, ktorým žiadal byť zaviazaný neodkladným opatrením. Hoci teda súd naďalej nedisponuje relevantnými dôkazmi o majetkových pomeroch rodičov, môže však vychádzať z toho, že prevažnú časť výživy dieťaťa by mal zabezpečovať otec, keďže matka je na materskej dovolenke a jej príjem je teda do značnej obmedzený z objektívneho dôvodu (ktorým je celodenná starostlivosť o dieťa). Pokiaľ otec v odvolaní navrhol sumu výživného 80,- eur, je dôvodné predpokladať, že práve túto sumu považuje za výživné v nevyhnutnej miere a súčasne, že na jeho strane je možnosť takéto výživné platiť. Odvolací súd, ktorý aj v tomto prípade prihliadal predovšetkým na záujem maloletého, preto v tejto časti rozhodnutie za použitia ust. § 388 CSP zmenil a otca zaviazal výživným v sume 80,- eur, ktorá suma spolu s výživným zo strany matky a prídavkom na dieťa zabezpečí výživu maloletého v nevyhnutnej miere až do rozhodnutia vo veci samej, kedy súd určí výživné v závislosti od možností a schopností povinného rodiča a odôvodnených potrieb maloletého po úplnom a riadnom dokazovaní.

17. Keďže otec sa odvolal len proti rozhodnutiu, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, výrok V., ktorým bol maloletému ustanovený v konaní procesný opatrovník podľa § 31 ods. 2 zák. Zákona o rodine, nebol jeho odvolaním dotknutý.

18. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č. 233/1995 Z.z., alebo ak ide o rozhodnutie o starostlivosti o maloletého, styk s maloletým alebo inú ako peňažnú povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa štvrtej časti CMP.